

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] telse efter grundlovens § 27, for så vidt angår de kongeligt udnævnte. Det er det ene, som jeg gerne vil nævne i besvarelsen.

Det andet er, at det nye tjenestemandssystem jo i det hele er smidigere end det gamle, og at der skulle være større mulighed for overgang mellem de enkelte styrelser inden for dette nye system. Jeg kan pege på, at i overvejelserne om det nye bedømmelsessystem indgår, at der ved bedømmelsen af ansøgere til ledige avancementsstillinger skal lægges vægt på, om den pågældende har en tilstrækkelig alsidig baggrund, f. eks. ved at han forud har gjort tjeneste i flere styrelser. Men jeg må vel nok sige, at det næppe er realistisk at antage, at resultatet af en sådan ordning på dette område skulle føre til faste regler om, at f. eks. hver fjerde højesteretsdommer eller landsdommer skulle rekrutteres fra bestemte ministerier.

Må jeg til sidst sige, at når hr. Sigsgaard nævner amtmandsstillinger, må det jo tages i betragtning, at antallet af disse stillinger nu reduceres betydeligt. De tilbageværende stillinger får mere begrænsede opgaver af traditionel karakter. Men man kan ikke udelukke, at der til amtmandseembederne vil blive knyttet andre funktioner, og i så fald vil disse embeder kunne blive egnede slutstillinger for ansatte også fra andre ministerier.

Det er måske rigtigt, at boligministeriet ikke har så mange fjerbuske at vifte med. Til gengæld forekommer det mig, at det har et overordentlig attraktivt område at beskæftige sig med — hvis jeg må tillade mig denne bemærkning i min anden egenskab — og for mange mennesker er det at beskæftige sig med et interessant og konstruktivt arbejde, tror jeg, mindst lige så meget værd som at blive udstyret med en fjerbusk.

Sigsgaard: Jeg kan godt give ministeren ret i, tror jeg, at der sikkert er en del om den sidste bemærkning, som ministeren gjorde. Jeg kan også godt sige, at jeg forstår nok, at ministeren prøver på at finde lige-

som lidt trøst og peger på forskellige forhold i den anledning, bl. a. at tjenestemandssystemet medfører, at ansættelsesområderne bliver udvidet. Jeg er enig i, at det er en reform, der vil hjælpe lidt på det problem, jeg her har nævnt, og dér kan ministeren jo så måske opfatte mit spørgsmål som en beskeden støtte til de bestræbelser, som ministeren sikkert foretager for at få ansættelsesområderne udvidet så meget som muligt.

Jeg er i det hele taget enig i, at det nye tjenestemandssystem er mere smidigt, men jeg tror ikke, vi alene gennem etableringen af dette nye tjenestemandssystem får klaret det problem, jeg har nævnt.

Jeg har opfattet ministerens svar på mit spørgsmål som positivt, og jeg håber altså, at ministeren også efter denne spørgetid vil overveje, om der kunne findes eventuelle andre løsninger til supplerende af den smidiggørelse, som tjenestemandssystemet medfører.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen:

„Vil ministeren tage et hurtigt initiativ til, at indplacering og lønudbetaling efter regler svarende til den nye tjenestemandsslov fremmes mest muligt for de store personalegrupper i såvel stat som amter og kommuner, der endnu ikke har fået nogen lønregulering, således som det ved lovens gennemførelse og de forudgående forhandlinger blev stillet i udsigt?“

Hanne Reintoft: Ved forhandlingerne forud for tjenestemandssloven blev ordningen, at lønnen skulle reguleres for de personer, der omfattedes af lovgivningen, først pr. 1. juli 1969 og senere den 1. april og den 1. oktober 1970. Det skulle ske i forbindelse med de pågældende personalegruppers indplacering i de nye lønrammer. Siden lovens vedtagelse har andre befolkningsgrupper fået bevilget og udbetalt lønforbedringer, og